

Olgu tervitatud ÜLKNÜ 40. aastapäev!

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi EKP büroo, direktsooni,
ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 20—21 Kolmapäeval, 29. oktoobril 1958 X aastakäik

40 aastat ÜLKNÜ-d

Täna möödub 40 aastat päevast, mil avati Moskvast I ülemaailmeline töölis- ja maanoorsooühingute kongress. Kongress vormistas poliitiliselt ja organisatsiooniliselt noorsoo kommunistliku liikumise, ühendas revolutsiooniliste töölis- ja maanoorte killustatud organisatsioonid ja grupid ühtseks Venemaa Kommunistlikuks Noorsooühinguks ning sidus kindlalt töötava noorsoo kommunistliku parteiga.

Komsomol astus ellu. See ajalooline sündmus tõi põhimõtteliselt uut küsimusse noorsoo osast ühiskondlikus elus.

Käinud läbi Kodusõja teed, tugevnes ja karastus komsomol, omandas poliitilisi ja organisatsioonilisi kogemusi. Oma kangelasmeelega näitasid kommunistlikud noored rinnetel ja tagalas, et noores nõukogude sotsialistlikus vabariigis kasvab uut tüüpi vaimulaadi ja taotlustega inimest.

Kodusõja rinnetel ülesnäidatud mehisuse ja vapruse eest autustati komsomoli 1928. a. Punalipu ordeniga.

Taastamisperioodil toimus komsomoli edasise arengu protsess: täienesid töömeetodid ja -vormid, tuli juurde kogemusi.

Kesk pulbitsevat ülesehitustööd tabas nõukogude rahvast piiritu lein — suri Vladimir Iljitš Lenin. Neil kurbadel päevadel kogunes maa noor põlvkond veelgi tihedamalt kommunistliku partei ümber. VKNÜ VI kongress, mis toimus 1924. aastal, otsustas nimetada komsomoli leninlikuks, frootades: «... Ükskõik millised tõkked meie teel ka ei seisaks, ükskõik milliseid ohvreid meilt ka ei nõutaks, me täidame kõik need ülesanded, meie ei häbista Lenini lippu!»

Samasuguse innuga, millisega kommunistlikud noored läksid lahingusse kodusõja aastatel, haarasid esimese viisaastaku kangelased kirka ja labida ning läksid sinna, kus kees ehitustöö, kus oli kõige raskem. Komsomol võttis kõige aktiivsemalt osa tegevusest kõikidel sotsialistliku ülesehitustöö rinnetel.

1931. aastal autustati ÜLKNÜ-d lõõkluses ja sotsialistlikus võitluses ülesnäidatud initsiatiivi eest Tööpunalipu ordeniga.

Ei olnud meie riigis ühtegi eluala, kus kommunistlikud noored ei oleks rakendanud kogu oma noort jõudu selleks, et kiiremini ehitada üles sotsialismi töötava rahva vabal maal.

Fašistliku Saksamaa reeturlik kallaletung Nõukogude Liidule katkestas nõukogude rahva rahuliku elu. Kogu maa muutus võitluslaagriks. Nagu varemalt, nii asus neil rasketel aegadel koos kogu rahvaga tulejonele ka komsomol. Terved komsomoliorganisatsioonid terves koosseisus haarasid kätte relvad ja siirdusid rindele. Rindel, vaenlase tagalas, tehistes, kaevandustes ja kolhoosipõldudel — kõikjal näitasid kommunistlikud noored üles massilist kangelaslikkust. Neil aastail tuli kogu oma jõus ilmsiks nõukogude noorsoo kõrge ideelisus ja kõlbeline ilu, tema kangelaslikkus, mehisus ja vaprus. Suurte teenete eest Suures Isamaasõjas autustati ÜLKNÜ-d Lenini ordeniga.

Purustanud fašistlikud agressorid, asus nõukogude rahvas kommunistliku partei juhtimisel, sõja poolt tekitatud purustuste kõrvaldamisele.

Veel käisid rinnetel ägedad lahingud, aga partei kutsus juba sel perioodil nõukogude inimesi üles ravima sõjahaavu, taastama purustatud majandust, ehitama tuhal ja varemteel linnu ja küllasid. Järgides kommunistide eeskujul näitasid kommunistlikud noored kõikjal üles initsiatiivi ja algatust. Loosung «Viisaastak nelja aastaga!» muutus noorsoo hulgas kõige populaarsemaks. ÜLKNÜ XI kongressiks oli 2 miljonit noormeest ja neidu täitnud ennetähtaegselt kvartali-ülesanded ja rohkem kui 100 000 noort viisaastaku ülesanded. Väga ennustalgavalt töötasid maanoored. 29. oktoobril 1948. a. oma 30. sünnipäeval, autustati leninlikku komsomoli Lenini ordeniga väljapaistvate saavutuste eest kodumaa ees, nõukogude noorsoo kommunistlikul kasvutamisel ja aktiivse osavõtu eest sotsialistlikust ülesehitustööst!

Kõrge autasu innustas komsomoli uutele kangelastegudele. Pärast NLKP XX kongressi muutus komsomoli osavõtt riiklikust, majanduslikust ja kultuurilisest ülesehitustööst veelgi elavamaks. Komsomoli osavõtt 36 miljoni ha uudismaa ülesharimisest läheb ununematu leheküljena leninliku komsomoli kroonikasse, kommunismi ehitamise ajalukku.

Aktiivse osavõtu eest sotsialistlikust ülesehitustööst ja eriti uudismaade kasutuselevõtmisel autustati ÜLKNÜ-d Lenini ordeniga.

1958. a. aprillis toimunud ÜLKNÜ XIII kongress kinnitas, et need muutused, mis leidsid komsomoliorganisatsioonide tööpraktikas aset pärast NLKP XX kongressi, on komsomoli edasisele arenemisele suure elulise tähtsusega.

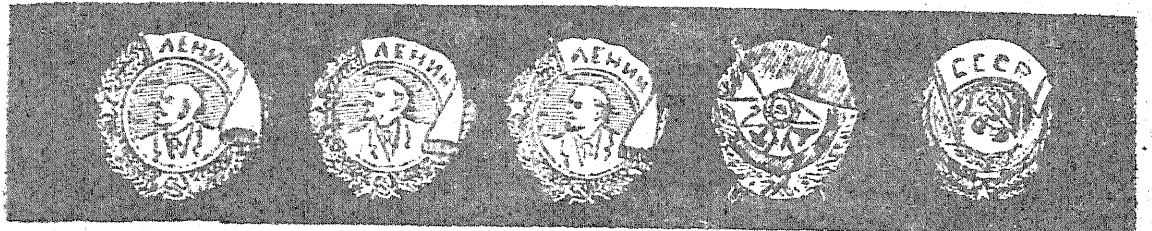
NLKP Keskkomitee tervitus ÜLKNÜ XIII kongressile ja N. S. Hruštšovi kõne kongressil on programmilisteks dokumentideks, milles on sügavalt ja igakülgelt antud komsomoli ees seisvad ülesanded. Neist lähtudes sisendab leninlik komsomol ka edaspidi noormeestesse ja neidudes isiklikku vastutust ühise ürituse eest, arendab neis teadlikku arusaamist sellest, et ükskõik milline nende poolt tehtav töö on osake üldrahvalikust tööst, et just igapäevast visast ja hoolikast tööst moodustub suur, kasvab välja kommunism.

Marksismi-leninismi kuulsusega kroonitud lipu all, kalli Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei kogenud juhtimisel edasi uutele ajaloolistele tegudele kommunismi võidukäigu nimel!

ELAGU ÜLELIIDULINE LENINLIK KOMMUNISTLIK NOORSOOÜHING — KOMMUNISTLIKU PARTEI USTAV ABILINE JA RESERV, NOORTE KOMMUNISMIEHITAJATE EESRINDLIK VÄESALK!

(NLKP Keskkomitee hüüdlauseist Suure Sotsialistliku Oktoobri-revolutsiooni 41. aastapäevaks)

40

NOORMEHED JA NEIUD! ÕPPIGE KOMMUNISTLIKULT ELAMA JA TÖÖTAMA! OLGE AKTIIVSED JA VÄSIMATUD KOMMUNISMIEHITAJAD!

(NLKP Keskkomitee hüüdlauseist Suure Sotsialistliku Oktoobri-revolutsiooni 41. aastapäevaks)

MEIE TUBLIMAIK KOMSOMOLIAKTIVISTE

KUSTAV LAIGNA

Sm. Laigna õpib TPI Keemia-mäeteaduskonna mäeosakonna IV kursusel. Kogu õppeaja vältel on ta õppinud ainult väga headele hinnetele. Ühiskondlikust tööst võtab osa alates esimesest kursusest. Kuna ta paistis silma aktiivse organisatorina TPI Spordiklubi, valis ELKNÜ TPI VI konverents sm. Laigna ELKNÜ TPI komitee liikmeks ja komitee omakorda sekretäri asetäitjaks spordi, ALMAVU ja Punase Risti tööalal.

Sm. Laigna on õigustanud kommunistlike noorte usaldust ja täitnud oma ülesandeid väga kohusetruult ja energiliselt.

Tänu tema õigesuunalisele tööle on ÜLKNÜ read TPI-s hakanud kasvama aktiivsete sportlaste arvel.

MARIA KOOST

Sm. Koost töötab Tallinna Polütehnilises Instituudis alates 1954. aastast. Kogu selle aja vältel on ta aktiivselt osa võtnud instituudi komsomoliorganisatsiooni tööst, algul aktivistina ELKNÜ TPI komitee juures, alates 1956. aastast komitee liikmena ja 1957. aastast komitee sekretäri asetäitjana poliitmassilise ja kultuurmassilise tööalal.

Käesoleval ajal töötab sm. Koost NLKP ajaloo, dialektilise ja ajaloolise materialismi kateedri õppejõuna ja täidab kohusetruult oma komsomolitöö ülesandeid.

KALEV ÖUN

Sm. Öun õpib TPI Energeetikateaduskonna elektriamaade, -võrkude ja -süsteemide eriala V kursusel. On väga kohusetruu, energiline ja suurte organisatorlike võimetega kommunistlik noor.

Sm. Öun on instituudis näidanud häid võimeid üliõpilaste teadusliku töö organiseerimise ja elavdamise alal. Töötas 1955.-1957. aastatel TPI ÜTÜ Nõukogu liikmena, 1957. a. valiti ta ÜTÜ Nõukogu esimeheks ja ka ELKNÜ TPI komitee liikmeks UTU tööalal. Tänu just sm. Öuna aktiivsusele muutus ÜTÜ õppejõudude hooldusel olevast organisatsioonist üliõpilaste endi juhtimisel töötavaks üliõpilaste teaduslikuks ühinguks. Ta on ka andnud soovitusi ÜLKNÜ-sse astumiseks parimatele ÜTÜ liikmetele.

LEMBIT TEPP

Sm. Tepp kuulub TPI kollektiivi alates 1949. aastast. Oppides instituudi majandusteaduskonnas, mille ta lõpetas 1953. a., paistis sm. Tepp silma ühiskondlikult aktiivse üliõpilasena. Olles korduvalt valitud õpperühma komsomoligrupi organisatoriks ja hiljem TPI a/ü komitee liikmeks, täitis ta oma ülesandeid alati kohusetruult.

1956. a., mil sm. Tepp töötas juba TPI raamatukogu juhatajana, valis ELKNÜ õppejõudude ja teenistujate algorganisatsioon ta büroo liikmeks ja büroo omakorda sekretäriks. Samale kohale valiti ta tagasi ka 1957. a. ja ELKNÜ TPI IV konverents valis sm. Teppi ka ELKNÜ TPI komitee liikmeks.

Vaatamata sellele, et sm. Tepp täidab ühiskondlikus korras ka rahvakohtu kaasistuja vastutusrikkast ülesannet, võtab ta täie tõsidusega osa ka kõigi komsomolikuksimuste lahendamisest.

1948. a. kevadel andis ELKNÜ TPI komitee sm. Teppile soovitusi NLKP liikmekandidaadiks astumiseks.

KALJO MÜRISEPP

Kaljo Mürisepp õpib meie instituudi keemia-mäeteaduskonna II kursusel. Seega ei ole tema üliõpilasstaaz veel kuigi suur, kuid Kaljo on suutnud näidata end instituudis peale eeskujuliku õppetöö veel energilise ühiskondlikust tööst osavõtjana.

Möödunud õppeaasta algul valis õpperühma O-11 komsomoligrupp ta oma sekretäriks ja Kaljo alustas innuga oma ülesannete täitmist. See, et õpperühma O-11 ja seejärel O-21 elu oli möödunud aastal mitmekesine ja huvitav, on suurelt osalt Kaljo teene.

Aktiivselt võttis üliõpilane Kaljo Mürisepp osa ka meie üliõpilaste löökbrigaadi uudismaale sõidu organiseerimisest möödunud suvel.

JULIUS VEDERMAN

Sm. Vederman õpib Tallinna Polütehnilise Instituudi Keemia-mäeteaduskonna mäeosakonna IV kursusel.

Paistab juba I kursusel alates silma väga hea õppedukuse ja kohusetruu suhtumisega komsomolitöösse. II kursusel valiti sm. Vederman ELKNÜ TPI komitee liikmeks. Kuna ta oma ülesandeid täitis laitmatult, valis keemia-mäeteaduskonna komsomoliorganisatsiooni aruandlus-valimiskooosolek sm. Vedermani 1957. a. teaduskonna büroosse, büroo aga omakorda teaduskonna sekretäriks. Samuti valiti ta ELKNÜ TPI VI konverentsi poolt ELKNÜ TPI komitee liikmeks.

Sm. Vederman on näidanud end oma töös alati printsipiaalse ja energilise kommunistliku noorena. Sellest lähtudes andis ELKNÜ TPI komitee talle 1958. a. alguses soovitusi NLKP liikmekandidaadiks astumiseks.

Sm. Vederman on juba kolm suve järjest viibinud viljakoristustöödel Kasahstanis.

ÜLKNÜ 40. aastapäeva puhul ELKNÜ Keskkomitee aukirjaga autasustatud TPI komsomoliaktivistid:

1. OLAF TERNO — elektriamaade, -võrkude ja -süsteemide kateedri juhataja, ELKNÜ TPI Komitee sekretäri asetäitja.
2. JULIUS VEDERMAN — keemia-mäeteaduskonna IV kursuse üliõpilane, ELKNÜ Keemia-mäeteaduskonna büroo sekretär.
3. MARIA KOOST — NLKP ajaloo, dialektilise ja ajaloolise materialismi kateedri assistent, ELKNÜ TPI Komitee sekretäri asetäitja.
4. KUSTAV LAIGNA — keemia-mäeteaduskonna IV kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee sekretäri asetäitja.
5. LEMBIT TEPP — TPI Raamatukogu juhataja, ELKNÜ õppejõudude ja teenistujate büroo sekretär.
6. KALJO MÜRISEPP — keemia-mäeteaduskonna II kursuse üliõpilane, õpperühma O-31 komsomoligrupi sekretär.
7. UNO BORK — energeetikateaduskonna III kursuse üliõpilane, 1957/58. õppeaastal ELKNÜ Laevaremonditeaduskonna büroo sekretäri asetäitja.
8. KALEV ÖUN — energeetikateaduskonna V kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee liige ÜTÜ tööalal.

ELKNÜ 40. aastapäeva puhul ELKNÜ Tallinna Linnakomitee aukirjaga autasustatud komsomoliaktivistid:

1. ANU-MAI TARS — keemia-mäeteaduskonna II kursuse üliõpilane, õpperühma KS-32 komsomoligrupi sekretär.
2. MAARE SHIRAK — keemia-mäeteaduskonna V kursuse üliõpilane, õpperühma KS-92 komsomoligrupi sekretär.
3. SILVI NOMME — keemia-mäeteaduskonna II kursuse üliõpilane, õpperühma K-31 komsomoligrupi sekretär.
4. ILMAR PAISTE — ehitusteaduskonna IV kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee liige.
5. JAAK TALVA — energeetikateaduskonna IV kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee liige.
6. VIKTOR SUSTROV — energeetikateaduskonna IV kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee liige.
7. HARALD VILJASTE — keemia-mäeteaduskonna IV kursuse üliõpilane, teaduskonna ELKNÜ büroo sekretäri asetäitja.
8. TOIVO VESKE — energeetikateaduskonna V kursuse üliõpilane, TPI ÜTÜ Nõukogu aseesimees.
9. ARNO ERM — keemia-mäeteaduskonna II kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee liige.
10. PEETER PERELMUTTER — mehaanikateaduskonna III kursuse üliõpilane, teaduskonna ELKNÜ büroo liige.
11. EINAR KIVIMÄE — energeetikateaduskonna V kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee liige.
12. AARE KITSING — ehitusteaduskonna III kursuse üliõpilane, teaduskonna ELKNÜ büroo sekretär.
13. KALJU EHALA — ehitusteaduskonna II kursuse üliõpilane, teaduskonna ELKNÜ büroo sekretäri asetäitja.
14. ISAAK MOLDAVSKI — mehaanikateaduskonna V kursuse üliõpilane, ELKNÜ TPI Komitee liige.
15. SERGEI MAKARENKO — mehaanikateaduskonna II kursuse üliõpilane, õpperühma MM-35 komsomoligrupi sekretär.
16. VLADIMIR KUSNIR — keemia-mäeteaduskonna IV kursuse üliõpilane, väga aktiivne kommunistlik noor.
17. OLEV UDRAS — mehaanikateaduskonna IV kursuse üliõpilane, teaduskonna ELKNÜ büroo sekretär.

Medaliga «Uudismaade ülesharimise eest» autasustatud TPI üliõpilased.

1. VEDERMAN, JULIUS — õpperühma O-75 üliõpilane
2. SMIRNOV, GENNADI — õpperühma O-55 üliõpilane
3. FREIBERG, EDGAR — õpperühma O-55 üliõpilane
4. BORK, UNO — õpperühma AL-51 üliõpilane
5. GANSIN, BORIS — õpperühma O-55 üliõpilane
6. SOOSALU, ELMET — õpperühma MI-51 üliõpilane
7. VISULAINEN, ALEKSANDER — õpperühma ML-55 üliõpilane
8. VERRO, ARVI — õpperühma AS-52 üliõpilane
9. KANN, JÜRI — õpperühma K-51 üliõpilane
10. PERELMUTTER, PEETER — õpperühma ML-55 üliõpilane
11. HEINMAA, ERIK — õpperühma MM-51 üliõpilane
12. RUDENJA, VLADIMIR — õpperühma ML-35 üliõpilane
13. MÄGI, VAHUR — õpperühma AE-53 üliõpilane
14. SEMTSENKO, ANATOLI — õpperühma ML-55 üliõpilane
15. KUTSUMOVA, ELEONORE — õpperühma ML-55 üliõpilane
16. TOOMING, TÕNU — õpperühma AL-51 üliõpilane
17. KUKRINOVA, JULIA — õpperühma ML-35 üliõpilane
18. TSUHNA, HENN — õpperühma MA-56 üliõpilane
19. SÖTSUGOVA, VALENTINA — õpperühma ML-55 üliõpilane
20. OKS, HEINO — õpperühma MA-36 üliõpilane
21. RAAT, HANS — õpperühma K-71 üliõpilane
22. KUIV, HEINO — õpperühma MM-51 üliõpilane
23. ALEV, MATTI — õpperühma AT-34 üliõpilane
24. HIRVI, SILVIA — õpperühma ML-35 üliõpilane
25. HANSON, ANTTI — õpperühma AE-53 üliõpilane.

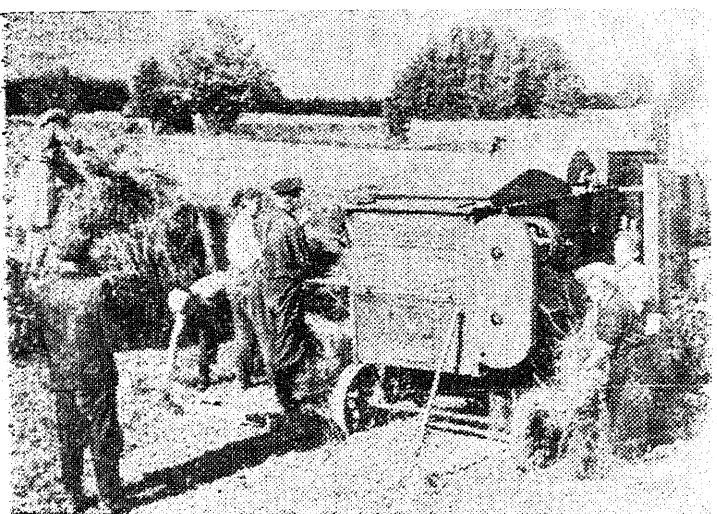

Graafika kateedri õppejõud I. m. Rünk teeb tutvust tulevase töökohta «Uue Elm» kolhoosis ja näib rahule jäävat.

1 9 5 8 K O L H O O S I S

Ehitusteaduskonna üliõpilased on kolhoosisõiduks valmis. Paremalt esimene teaduskonna komsomolibüroo sekretär, III kursuse üliõpilane Aare Kitsing. Ehitajad töötasid Märjamaa rajooni kolhoosides, ja väga tubliit.

Mehaanikateaduskonna õpperühma MI-71 üliõpilased töötasid sel aastal Tõrva rajooni Võitluse kolhoosis. Kõsil on linade masinadamine.

Sellel pildil on jäädvustatud õpperühma MM-51 üliõpilased Tõrva rajooni Viktor Kingissepa nimelises kolhoosis lõunalauas.

H. Araku fotod

Saabusime sovhoosi paar nädalat enne viljakoristustööde algust. Põllutöömehesid keegi eriti ei tundnud ja remonttöödel oleks meist olnud vähe kasu. Seepärast otsustas sovhoosi direktioon meid ajutiselt anda ehitustrusti käsutusse.

28 inimesest moodustati ehitus-kompleksbrigaad, mis omakorda jagunes viieks lüliks. Kuna trustil polnud sobivat isikut, tuli brigaadi juhtima asuda minul.

Alustasime ehitustööd kolmel järgmisel objektil: 400 tingremondi võimsusega masinatraktoritöökohta, haigla ja 250-kohaline klubi.

Töökojas asus tööle krohvija-te lüli koosseisus A. Tari (E-32), K. Heinmetts (E-31) ja A. Stepanov (E-35). Kokku oli vaja teostada välis- ja sisekrohvi 1380 m². Vaatamata vähesele mehhaniseerimisastmele ja inventaarsete tööriistade puudumisele (ka materjalidega oli raskusi), täitis lüli keskmiselt töönorme päevas 280%.

Haiglas tuli teostada uste ja akende paigaldus-, maalri- ja keskküttetööd. Esimese ülesandega tulid edukalt toime rühma E-32 üliõpilased: Kriivel, Raja, Öun ja Tammearu. Maalritena asusid tööle põhiliselt tüdrukud Aino Pori, Maie Kallandi (E-32), Meeli Arm (EA-34) jt., tulles samuti edukalt toime oma päevaülesannetega. Suuri raskusi valmistas siin tööriistade ja materjalide vähesus. Meil endil tuli valmistada maalripintsleid ja teisi töövahendeid. Kuna ei jätkunud värvi tuli töö sel alal katkestada.

Santehnilistele töödele asusid kolmanda kursuse üliõpilased: Truusalu, Kuuskmetts ja Kala ning teostasid edukalt ülemise koldega radiaatorkateelde montaaži. Torustiku ja radiaatorite paigaldust ei suutnud nad lõpetada, kuna seoses õppetöö algusega tuli neil varem ära sõita. Võib-olla oli siin süüdi aga ka

Ehitustöödel Viktorovski sovhoosis

see, et mainitud seltsimehed ei võtnud seda tööd endile just südameasjaks.

Suuremad tööd said teostatud klubi ehitusel. Transportööri abiga sai valmis kaevatud 3,8 m sügavune keskkütteruumi kaev, paigaldatud autokraana abil 32 m² suurplokki-vundamendi aluspatju ja teostatud butbetoon- ning müüritööd 181 m² ulatuses. Eriti hästi töötasid klubi ehitusel Aldur Aasa (EA-34), Mati Kriivel (E-32) ja Ants Raja (E-32).

Peale nende tegime ka muid väiksemaid töid. Üldse andis brigaad toodangut ligemale 81 tuhande rubla eest. Iga brigadi liikme keskmine kuutoodang oli ligemale 2700 rbl. Kümne brigadi liikme kuupalk kõikus 900–1400 rbl. vahel.

Vabal ajal käisime kinos ja puhkeõhtutel, harva ka külaliskontsertidel. Saime hästi läbi kohaliku elanikkonnaga ning mõnelgi jäi sinna häid sõpru. Õhtuti «neelasime» nädalavaru- seid ajalehti ja tegime «neegrimuusikat» ja kuulasime «rüt-

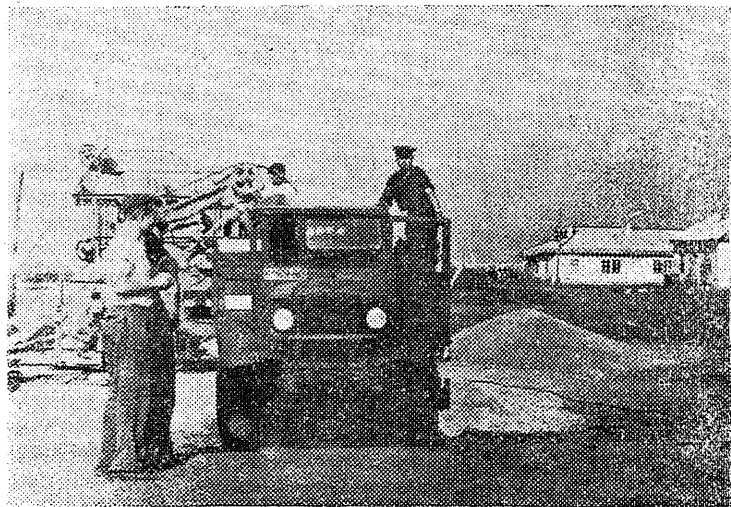
me», millistest nii mõnigi suurt puudust tundis. Esimesel kuul hellitas, õigemini küll kõrvetas, päike. Harrastasime igatliiki veesporti vannisoojas Tobolis. Käisime kalal ja vahest isegi jahil.

Hiljem kui Fortuuna meie selja pööras ja kuumus vahetus jaheduse ning vahest isegi jäise tuule ja lumega, jäid need harrastused kõrvale. Pilt muutus. Peaaegu Aadama ülikonnas ringijooksnud üliõpilased muutsid Moskva alt põgenevate prantslaste sarnasteks.

Vaatamata kõigile raskustele ja külmale, jäidi meiega rahule ning saime sovhoosi direktioonilt kiitva hinnangu oma töö kohta. Oli muidugi ka väikseid pahandusi. «Heade seas leidub ka halbu», ütleb vene vanasõna, kuid üldist muljet see siiski ei rikkunud. Võime öelda, et töötasime ausalt ja andsime oma parima üldise ürituse heaks!

K. EHALA,

Õpperühma E-32 üliõpilane

Esimene vili laoplatstile.

KPI – TPI sõprusvõistlused

Juba neljal korral on meie kergetõustiklased proovinud jõudu Kaunase Polütehnilise Instituudi kergetõustiklastega. Tänavu toimusid need oktoobri esimesel poolel Kaunases. «Veteraane», kes kuulusid võistkonda ka 1956. a. toimunud sõpruskohtumisel Kaunases, oli vaid vähesed, nagu üliõpilased P. Varrak, R. Ellermaa, U. Vilu, U. Prundman jt., kes ka teadsid rääkida leedulaste külalislahkusest, huvitavast võistlusest ja Kaunase linnast.

Reis möödus lõbusalt ja kui Kaunases rongilt maha tulime, leidsid «veteraanid» eest vanad sõbrad.

Meie kõigi heameeleks olid ilmad olnud ilusad ja võis loota sama ka võistluspäevadel. Samuti oli loota muidugi ka pingelisi võistlusi ja häid resultate Kaunase Kehakultuuri Instituudi staadionil, kus toimusid võistlused. Ka staadion oli meile uudiseks, kuna jooksuraja pikkus on seal 500 m.

Juba esimene võistluspäev näitas, et võistlused kujunevad konkurentsitihedaks. Kindlateks punktitoojateks meie võistkonnale olid sprinterid. 100 m jooksus meestele saavutasid T. Kitsing ja V. Elmanovitš kaksikvõidu aegade vastavalt 11,0 ja 11,1. Naiste 100 m jooksu võitis ülekaalukalt L. Härsing ajaga 12,2 (200 m. 24,9). Ei jäänud tulemata ka isiklikud ja TPI rekordid. U. Vilu võitis meeste kettaheite uue TPI rekordiga 49,53. Odaviske võitis isikliku rekordiga A. Andressoo 63,17. 1500 m jooksus oli kindlalt parem P. Varrak 3,54,7, kolmas oli isikliku rekordiga E. Maasik (3,58,3). Kõrgushüppe meestele võitis R. Ellermaa 1,80 ja naistele Lillinurm (1,45).

Kui esimese võistluspäeva tagajärjeks jäi 61:49 TPI kasuks, siis teine võistluspäev oli tasa-

vägisem. Paremaid tagajärgi saavutati 800 m jooksus, mille võitis P. Varrak 1,53,2, järgnes G. Tarvidas 1,55,1 ja M. Soovik 1,56,2. 110 m tõkkejooksus saavutasid Kants (15,0) ja Soonvald (16,0) kaksikvõidu. 5000 m jooksu võitis küll leedulane V. Karpavičius ajaga 15,08,6, kuid üllatuse valmistas E. Maasik, tulles teiseks uue TPI rekordiga 15,21,8. 4×100 m teatejooksu nii meestele kui naistele võitsid meie võistkonnad ja sõpruskohtumine võideti seega 139:125.

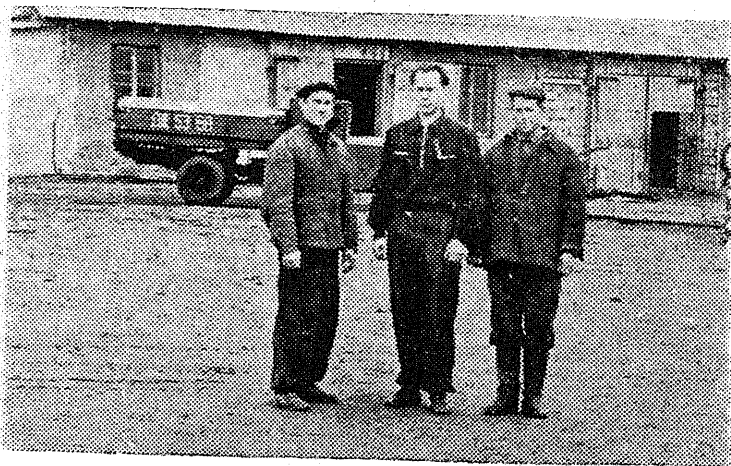
Võrreldes möödunud aastaga on mõlema võistkonna spordi-meisterlikkus tõusnud (KPI heitjad-tõukajad, meie nais-sprinterid, 5000 m jooks).

Kõigi võistlejate soov pärast võistlusi ja sõbralikult veedetud päevi KPI võistlejaga on, et tuleval aastal jälle kohtuksime, kuid siis juba Tallinnas.

V. SPIRKA

Vabariikliku noortebriigaadi staabi liige, energeetikateaduskonna III kursuse üliõpilane Uno Bork «uudismaahabemega» peale Tallinna tagasisaabumist.

Meie tublid treialid (vasakult) Heino Kuiv ja Juljus Vederman koos Viktorovski sovhoosi elektrikuga sm. Nikulimiga.

Toimetaja V. GARINA